

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

ВІВТОРОК
24
ЛИСТОПАДА
1953 року
№ 28(396)

Ціна 20 коп.

**Щиро вітаємо викладачів університету,
нагороджених орденами і медалями
Союзу РСР!**

**Віддячимо рідній партії, Радянському
урядові і нашій Вітчизні дальшим піднесен-
ням учбової, виховної та наукової роботи!**

ВИСОКА НАГОРОДА

Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР, який ми сьогодні друкуємо в нашій багатотиражній газеті, велика група вчених Одеського державного університету імені І. І. Мечнікова нагороджена високими урядовими нагородами. Відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік від листопада 1949 року за вислугу років та бездоганну роботу на поприщі вітчизняної, найпередовішої радянської науки найвищої урядової нагороди — ордена Леніна удостоєний доктор фізико-математичних наук, професор Одеського державного університету, лауреат Сталінської премії, заслужений діяч наук Української РСР Елпідіфор Анемподистович Кирилов. Недавно широка громадськість університета міста достойно відзначила десятип'ятиріччя видатного, який плідно збагатив фізичну науку. Елпідіфор Анемподистович наочно дякуючи Комуністичній партії та Радянському урядові, сповнений нових творчих планів та задумів.

Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджені кандидат географічних наук, доцент Смирнов Олександр Михайлович та кандидат фізико-математичних наук, доцент Федосєєв Валеріан Олександрович. Своєю наполегливою науковою працею вони сприяли успішному розвитку народного господарства. Наукові дослідження доцента Федосєєва в галузі запровадження штучних дощів та туманів і наукові роботи доцента Смирнова з географії широко відомі далеко за межами нашого навчального закладу та України.

Серед нагороджених велика група вчених біологічного факультету.

Орденом «Знак Пошани» нагороджені кандидати біологічних наук, доц. Грінбарта Семена Борисович, доцент Жаренко Анастасія Зіновіївна, доцент Погребняк Іван Іванович та ни-

ні доктор біологічних наук, професор Іванченко Прокіп Леонтійович. Медаллю «За трудову доблесть» нагороджені кандидати біологічних наук, доценти Дмитрашко Парасковія Іванівна та Шапошнікова Лідія Андріївна. Наукові роботи та дослідження вчених біологічного факультету широко популярні серед новаторів сільського господарства. Вони допомагають підвищити продуктивність громадського тваринництва та збільшують врожайність колгоспних ланів. Наукові праці вчених біологічного факультету спрямовані на швидше виконання історичних рішень п'ятої Сесії Верховної Ради Радянського Союзу та вересневого Пленуму Центрального Комітету КПРС.

Орденом «Знак пошани» нагороджені кандидат філологічних наук, доц. Поліна Іванівна Збандуто та кандидат фізико-математичних наук, доц. Павло Іванович Домбровський. Медаллю «За трудову доблесть» нагороджений кандидат фізико-математичних наук, доцент Сюра Трохим Яковлевич. Вони користуються великою любов'ю наших студентів і докладають багато зусиль, щоб виховати висококваліфікованих спеціалістів.

Цими днями на факультетах університету відбулися збори, на яких студенти та наукові працівники сердечно вітали своїх товаришів з високими урядовими нагородами. Вони говорили про велике і постійне піклування Комуністичної партії та Радянського уряду про дальший розвиток нашої науки. В своїх промовах-відповідях нагороджені щиро дякували партії та урядові за високі нагороди і взяли на себе почесні та відповідальні зобов'язання — невтомно працювати над збагаченням вітчизняної науки та наполегливо виховувати висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства.

Наш щирий привіт нагородженим товаришам!

За дальший розквіт радянської науки

Нагородження мене високою урядовою нагородою я розцінюю як нагороду всього дружнього колективу геолого-географічного факультету, в якому я працюю ось вже 20 років.

Від усього серця йде глибока подяка за таку високу оцінку моєї скромної роботи.

Більшу половину свого життя провів я у стінах рідного університету. На яскравому

прикладі його зросту наочно почуваєш небувалий розквіт радянської науки.

І серце сповнюється простим людським почуттям — гордістю за свій хоч і невеликий вклад у цей розквіт.

Висока нагорода зобов'язує мене до дальшого піднесення всієї учбової, виховної та наукової роботи.

Доцент О. СМІРНОВ.

Про нагородження орденами і медалями працівників науки вищих навчальних закладів (по Одеському держуніверситету)

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 17 листопада 1949 року за вислугу років і бездоганну роботу нагородити:

ОРДЕНОМ ЛЕНІНА

Кирилова Елпідіфора Анемподистовича — доктора фізико-математичних наук, професора Одеського державного університету імені Мечнікова.

ОРДЕНОМ ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

Смирнова Олександра Михайловича — кандидата географічних наук, доцента Одеського державного університету ім. Мечнікова.

Федосєєва Валеріана Олександровича — кандидата фізико-математичних наук, доцента Одеського державного університету імені Мечнікова.

ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»

Грінбарта Семена Борисовича — кандидата біологічних

наук, доцента Одеського державного університету ім. Мечнікова.

Домбровського Павла Івановича — кандидата фізико-математичних наук, доцента Одеського державного університету імені Мечнікова.

Жаренко Анастасію Зіновіївну — кандидата біологічних наук, доцента Одеського державного університету ім. Мечнікова.

Збандуто Поліну Іванівну — кандидата філологічних наук, доцента Одеського державного університету імені Мечнікова.

Іванченка Прокопа Леонтійовича — кандидата біологічних наук, доцента, ректора Одеського державного університету ім. Мечнікова.

Погребняка Івана Івановича — кандидата біологічних наук, доцента Одеського державного університету ім. Мечнікова.

МЕДАЛЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ДОБЛЕСТЬ»

Дмитрашко Парасковію Іванівну — кандидата біологічних наук, доцента Одеського державного університету ім. Мечнікова.

Сюра Трохима Яковлевича — кандидата фізико-математичних наук, доцента Одеського державного університету імені Мечнікова.

Шапошнікову Лідію Андріївну — кандидата біологічних наук, доцента Одеського державного університету імені Мечнікова.

Голова Президії Верховної Ради СРСР

К. ВОРОШИЛОВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР

М. ПЕГОВ.

27 жовтня 1953 р.
Москва, Кремль.

У К А З

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Будемо ще краще працювати

Для радянської людини нема нагороди вище, ніж визнання народу. Під керівництвом Комуністичної партії і радянського уряду радянська інтелігенція пройшла великий шлях розвитку. Мільйони трудивників міста й села ліквідували свою неписьменність, будували школи і хати-читальні, технікуми і вузи, прилучались до знань і багатств культури. Безмежно віддана справі соціалістичного будівництва, сповнена почуття жовторного радянського патріотизму, радянська інтелігенція вірою й правдою служить нашому народові.

Разом з великим поетом інтелігенція нашої Батьківщини може сказати: — Я с теми, кто вышел строить я мость в сплошной лихорадке буден. Отечество славило, которое есть, Но трижды, которое будет!

Перед працівниками радянської науки стоять величезні, по-справжньому гуманні завдання, накреслені XIX з'їздом партії та вересневим Пленумом ЦК КПРС.

XIX з'їзд КПРС вказав на особливе значення підвищення рівня ідеологічної роботи, комуністичного виховання мас. В світлі цих завдань виключна роль належить радянській літературі. Перед нами благородне завдання — повсякденно добиватись посилення суспільно-перетворчої ролі радянської літератури, піклуватись про духовне зростання народу, про художнє виховання мас, розвивати науку про мову й літературу.

Радянський уряд удостоїв мене високої нагороди — ордена «Знак пошани». Дозвольте мені прийняти цю нагороду як нагородження колективу філологічного факультету, разом з яким я росла і при допомозі якого працюю.

Будемо ще краще працювати на ниві радянської науки, на благо нашої соціалістичної Батьківщини. Зав. кафедрою російської літератури, доцент П. І. ЗБАНДУТО.

ТВОРЧЕ НАТХНЕННЯ

Понад два десятиріччя бездоганно й сумлінно працюють на кафедрі систематики рослин її ведучі співробітники — доценти Іван Іванович Погребняк, Анастасія Зіновіївна Жаренко, Лідія Андріївна Шапошнікова, щойно нагороджені високими урядовими нагородами.

Коли задаєшся питанням, у чому суть успіху роботи кафедри, якось мимоволі почуваєш її атмосферу — творче натхнення, життєве продовження славних традицій великих подвижників вітчизняної ботанічної науки — Л. С. Ценковського й Ф. М. Каменського, В. І. Липського й Д. О. Свіренка.

Іван Іванович Погребняк присвятив свою творчість вивченню донних водоростей лиманів північно-західного Причорномор'я. Разом з колективом своїх співробітників доц. Погребняк розробив теоретичне обґрунтування та практичні заходи щодо поліпшення кормової бази рибоводства на півдні України. Незабаром І. І. Погребняком буде закінчена його дисертаційна робота — підсумок багаторічної натхненної творчості.

Найважливішим, що успадкувала доцент А. З. Жаренко від свого вчителя, видатного українського ботаника, академіка В. І. Липського — це творче горіння в ім'я народу, бла-

городні риси вченого-громадянина.

Якби скласти площу колгоспних лісосмуг та лісів, що їх вивчила А. З. Жаренко і багато з котрих зобов'язані своїм життям саме її роботі, то вона дорівнювала б площі яких-небудь Нідерландів, чи Бельгії. Чи можливий цей подвиг в ім'я людини без дійового натхнення благородного творчого горіння у самому високому його розумінні.

Доцент Жаренко депутат районної Ради. І як вірний слуга народу, кваліфікований ботанік-дендролог свій творчий запал спрямовує на те, щоб уквітчати життя трудящої людини.

З теплою любов'ю прочитаємо ми серед нагороджених ім'я доцента Л. А. Шапошнікової, чудового педагога, вчителя кількох поколінь ботаніків, географів та геологів — випускників нашого університету.

Висока педагогічна майстерність, принципова партійна вимогливість до наукової роботи осяяні у Лідії Андріївни безмежною любов'ю до своєї справи.

Від усього серця бажаємо Вам, дорогі товариші, невгасаючого творчого натхнення у Вашій плідотворній роботі на благо нашої любимой Батьківщини.

М. ІЛ'ІН.

СЕРДЕЧНА ПОДЯКА

Коли радіо рідної Москви передало Указ Президії Верховної Ради про нагородження орденами і медалями працівників науки Одещини і нашого університету, мене охопило почуття радості, гордості за цей новий вияв батьківського піклування Партії та Уряду про розквіт радянської науки, за те, що наші вчені здобули визнання народу і внесли свій вклад в мирне процвітання нашої Вітчизни. В числі відзначених високою урядовою нагородою — орденом Леніна — я почув і своє ім'я. Ця звістка глибоко схвилювала мене і викликала рій спогадів...

Важко було мені, синові вчителя, пробити шлях до науки в умовах царату. Ціною недоїдань і життєвих обмежень, ціною наполегливої, кропіткої праці в 1907 році закінчив я Одеський університет і за свої наукові роботи був залишений при кафедрі фізики для підготовки до професури. Проте реакційне керівництво університету за мої революційні погляди і участь в політичних мітингах студентів всіляко перешкоджало моїй роботі в університеті. Більше двох років мені відмовляли в посаді лаборанта фізико-математичного факультету, лише позитивні оцінки моїх 4 наукових робіт відомими вченими змусили це реакційне керівництво дати мені посаду спостерігача магнітно-метеорологічної обсерваторії, яку я займав кілька років, поки з трудом не здобув ступінь приват-доцента.

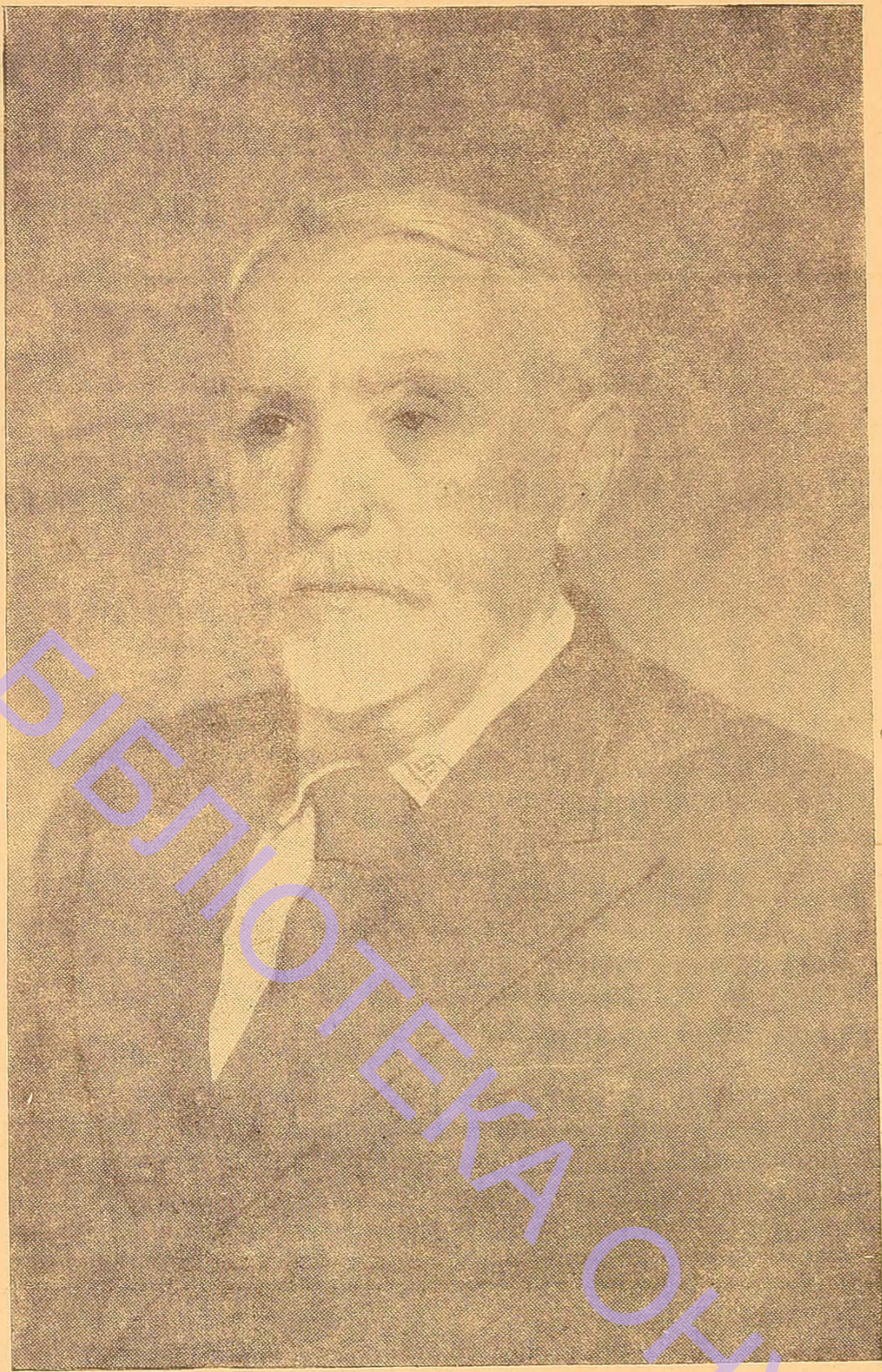
Тільки радянська влада забезпечила мені справжні творчі умови для наукової роботи, відкрила широкі, необмежені простори для експериментів, теоретичних розробок, педагогічної діяльності.

В 1921 році я став професором Одеського державного університету, а в 1926 році очолив науково-дослідний інститут фізики, відкритий замість невеличкої лабораторії, що в старі часи животіла в одній кімнаті. З того часу я поєдную наукову роботу в фізінституті з викладацькою діяльністю на факультеті.

В 1934 р. за поданням Академії Наук СРСР мені була присуджена вчена ступінь доктора фізико-математичних наук.

За роки радянської влади під моїм керівництвом закінчили аспірантуру і захистили кандидатські дисертації 21 чоловік. Нині вони працюють в науково-дослідних інститутах і вищих учбових закладах країни, керуючи лабораторіями, відділами, кафедрами. І все це діти робітників і селян, яким радянська влада забезпечила можливість творчого зростання.

В 1951 році за багаторічні успішні дослідження в галузі оптичних і фотоелектричних властивостей кристалів, які мають важливе значення для цілого ряду проблем прикладного характеру, а також для теорії твердого тіла, мені була присуджена Сталінська премія 2-го ступеня.

На фото: Кирилов Елпідіфор Анемподистович — доктор фізико-математичних наук, професор, лауреат Сталінської премії

Сталінську премію, як і нагородження мене в останні дні орденом Леніна, я розцінюю не як свою особисту заслугу перед партією і народом, а як заслугу всього колективу університету, моїх учнів і співробітників. Всіма своїми успіхами і досягненнями я зобов'язаний Комуністичній партії і Радянському уряду, які дали мені виключно прекрасні можливості проводити експерименти, творчі теоретичні розвідки.

Висока нагорода дає мені натхнення на нові, сміливі наукові шукання, викликає могутнє бажання піднести свою роботу на ще вищий ідейно-теоретичний рівень. Висловлюючи свою глибоку і щиру подяку урядові і партії за виявлене піклування, я віддам всі свої сили, все своє життя великій справі побудови комунізму.

Подяка від колективу

16-го листопада всі студенти філологічного факультету зібрались для чествовання доц. П. І. Збандуто, яка удостоєна високої урядової нагороди — ордена «Знак пошани».

Урочисті збори відкрив декан факультету, доц. Данилко К. Ю.

Олександр Іванович Занчевський розповів життєвий та творчий шлях Поліни Іванівни. Він відзначив, що тільки в Радянському Союзі інтелігенція має можливість повністю від-

Виконуючи історичні накреслення вересневого Пленуму ЦК КПРС, очолюваний мною колектив наукових співробітників розгортає роботу по практичному вирішенню деяких важливих проблем сільського господарства: досліджувем корозійність ґрунтів, розробляем методи застосування водних туманів і мокрих димів для захисту рослин від приморозків. В співдружності з інститутом ім. Таїрова ми розробляем методику спектрофотометричних досліджень філоксеро і застосування туманів з перегрітих рідин для боротьби з шкідниками сільського господарства. Ці роботи будуть нашою серйозною подякою партії та уряду за піклування про розквіт радянської науки.

Проф. Е. А. КИРИЛОВ,
лауреат Сталінської премії.

дати свої знання на благо своєї Батьківщини, на благо свого народу.

З хвилюючими привітаннями, наповнених почуттям любові і подяки Поліні Іванівні, виступили ст. викладач Левченко М. О., студентка IV курсу Гоздан і інш.

З словом-відповіддю виступила П. І. Збандуто.

Поліні Іванівні були піднесені квіти від всього колективу філологічного факультету.

Сіркис-Ткаченко, студентка філологічного факультету.

Всі сили радянській науці

З почуттям глибокої радості і вдячності рідному Уряду і Комуністичній партії я дізнався про те, що мене в числі інших робітників університету нагороджено орденом «Знак пошани».

Урядова нагорода зобов'язує мене вперто, з великою енергією працювати над виконанням завдань, поставлених XIX з'їздом КПРС і вересневим Пленумом ЦК КПРС.

Повернувшись після Вітчизняної війни із армії в університет, який виховав мене як наукового працівника, я почав вивчати гідробіологічні властивості і кормові ресурси причорноморських лиманів. Кафедра гідробіології досягла в цьому напрямку певних успіхів. Вивчений гідробіологічний режим наших лиманів, якісний і кількісний склад їх фауни, виконано завдання рибогосподарчих організацій по вивченню кормової бази промислових риб.

Вересневий Пленум ЦК КПРС і постанови Уряду про розши-

рення виробництва продовольчих і промислових товарів широкого вжитку ставлять нові завдання перед рибною промисловістю і науками, зв'язаними з нею (гідробіологією, іхтіологією).

В 1954 році біологи університету будуть працювати над підвищенням продуктивності ставків і лиманів. У цій комплексній роботі я ставлю перед собою завдання розробити ряд міроприємств по підвищенню кормової бази донних риб наших лиманів, які займають перше місце в лиманному рибному промислі країни. Вирішивши завдання по підвищенню продуктивності лиманів, колектив біологів внесе достойний вклад в справу забезпечення трудящих достатком рибних продуктів.

Будемо працювати наполегливіше і впертіше над виконанням завдань, поставлених перед нами партією і урядом.

Доцент С. Б. ГРІНБАРТ.

Працювати так, як вчить нас рідна партія

З великим хвилюванням я прочитав Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження мене орденом «Знак Пошани». Згадав роки навчання в дореволюційній церковно-приходській школі, яка була копією старої бурси, що описана в «Очерках бурси» Помяловського. Потім навчання в «высшем начальном» училищі. На цьому закінчувалась «наука» для народу в царській Росії.

Тільки Велика Жовтнева революція відкрила двері в храм справжньої науки. Державна стипендія дозволила мені закінчити фізкіматінститут, а потім аспірантуру Одеського державного університету. За-

раз, коли згадаєш пережите, стає радісно за щасливу радянську молодість і так бажано передати їм свої знання і досвід!

В якій країні ми бачимо таке виховання про людину, як в радянській країні? Партія Сталіна виховала мене по правильному шляху, по якому повинні йти всі радянські науковці. Я всім зобов'язаний нашої партії. Партія вчить нас, як працювати, щоб бути гідними нашої великої епохи. Будемо ж працювати з усією енергією, віддамо наші знання і вміння великій справі побудови комунізму в нашій країні.

Доцент ДОМБРОВСЬКИЙ.

Докорінно перебудувати роботу комітету ДТСААФ

16 листопада відбулась університетська конференція ДТСААФ. Скликалась вона двічі, але вперший раз майже ніхто не прийшов, а вдруге прийшло біля ста чоловік із 250, і конференція розпочала роботу. Як не задовільно була організована, так і не задовільно пройшла.

Прослухавши звітну доповідь голови комітету тов. Губського, можна сказати: не підготувався до виступу тов. Губський і звіт вийшов блідим. Та й звітувати не було про що, бо комітет ДТСААФ майже не працював.

В дебатах виступило лише кілька товаришів, з яких не всі по-справжньому критикували роботу комітету.

Виступаючий тов. Муренко прямо сказав, що комітет працював незадовільно. Ряд важливих гуртків, зокрема, шоферський, парашутний і інш. зовсім не працювали.

Виступаючі вказували також на те, що на деяких факультетах (філологічний і ін.) нерегулярно збирались та з великим запізненням здавались внески.

Безвідповідально поставились до дорученої справи члени комітету, особливо голова його т. Губський, якого деякі члени комітету (т. Іванов) навіть... не знали. Гальмує роботу і те, що комітет не має приміщення.

Недивно після цього, що робота комітету визнана незадовільною.

Більше уваги повинні приділяти цій важливій організації ректорат і партійне бюро університету.

Новому складу комітету потрібно врахувати значні прогалини і хиби, допущені старим складом і, уяснивши ту велику відповідальність, яку покладає на них громадськість університету, докорінно перебудувати роботу.

А. Ярмутьський, студент I курсу філологічного ф-ту.

